

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2024, č. j.: MPSV-2024/170876-911,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2024, č. j.: MPSV-2024/170876-911, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky pro hlavní město Prahu, ze dne 25. 4. 2024, č. j.: 19406/2024/AAE, kterým byl žalobkyni podle ust. § 33, § 35 a § 44 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále též „zákon č. 111/2006 Sb.“), od ledna 2023 přiznán doplatek na bydlení ve výši 4 153 Kč měsíčně.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu důkazní nouze, kdy obsahuje peněžní částky neodpovídající předloženým potvrzením a dokumentům. Poněvadž v říjnu 2022 jí nebyl vyplacen starobní důchod, činí průměrný starobní důchod za tři měsíce 12 387 Kč, z čehož je 70 % rovno částce 8 671 Kč. Pro účely dávek je rozhodné datum výplaty, přičemž starobní důchod na období 2. 10. 2022 až 1. 11. 2022 obdržela na bankovní účet již dne 30. 9. 2022.
3. Napadené rozhodnutí nerespektuje bod 19 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2024, č. j. 13 Ad 18/2023-50, jelikož žalobkyně nezískala představu o průměrné ceně a průměrné spotřebě energií v čase a místě. V další části žaloby žalobkyně namítala, že stanovení částek energií dle interního aplikačního programu automatizovaného zpracování ve výši, která je v místě obvyklá, je v rozporu s ust. § 34 zákona č. 111/2006 Sb. Měla za to, že zaplacené peněžní částky na spotřebu elektřiny, plynu a vody měly být započítány podle skutečně zaplacených částek. Žalobkyně platila měsíční zálohy 860 Kč na elektřinu, 6 920 Kč na plyn a 760 Kč na vodné a stočné. Žalovaný nepodal vysvětlení, na základě jakých úvah a podkladů dospěl k názoru, že měsíční záloha za elektřinu je 1 090 Kč, měsíční záloha za plyn je 4 286,21 Kč a u záloh za dodávku vody byl použit koeficient 35 jakožto směrné číslo průměrné roční spotřeby vody. Celkové odůvodněné náklady na bydlení dle žalobkyně dosahují 22 559 Kč namísto 19 402,37 Kč vypočtených žalovaným. Žalobkyně poukázala na ust. § 34 odst. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi, dle kterého lze v odůvodněných případech navýšit částky až o 10 %; X. Měla za to, že v jejím případě nastaly důvody pro navýšení X., které podrobně rozvedla. Nerozumí tomu, proč byly v napadeném rozhodnutí o 10 % navýšeny jen odůvodněné náklady na plyn, ale nestalo se tak u elektřiny a vody. Částku 1 295 Kč na příspěvku na živobytí žalobkyně obdržela na účet až dne 31. 3. 2023, a nikoli v lednu 2023.
4. Žalobkyně pokládá stanovení nákladů a příjmů v napadeném rozhodnutí za nespravedlivé, neboť v něm jsou vypočítány co největší příjmy a co nejmenší náklady. Shrnuje, že její měsíční odůvodněné náklady na bydlení činí 22 559 Kč a od ledna 2023 jí měla být přiznána dávka doplatku na bydlení v částce 12 939 Kč.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

5. Žalovaný k výši započteného příjmu uvedl, že vycházel ze žádosti žalobkyně, podle níž v říjnu, listopadu a prosinci 2022 obdržela starobní důchod ve výši 18 580 Kč, což doložila oznámením ČSSZ ze dne 11. 8. 2022. Námitku vyplacení důchodu za říjen 2022 dne 30. 9. 2022 žalovaný vyřešil v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 13 Ad 18/2023-50, a započtl jej jako příjem za rozhodné období. Odůvodněné náklady na bydlení byly zohledněny za období aktuálního kalendářního měsíce podle ust. § 10 odst. 6 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb., a to náklady ve skutečné výši s výjimkou nákladů na plyn a na vodné a stočné, jež byly zohledněny ve výši v místě obvyklé. Odůvodněné náklady na bydlení byly vzaty do úvahy podle ust. § 34 zákona č. 111/2006 Sb. ve skutečné výši limitované výši v místě obvyklých nákladů. Náklady na elektřinu v částce 1 090 Kč byly doloženy jako výše záloh pro rozhodné období, tj. náklady ve skutečné výši. Náklady na vodné a stočné byly započteny ve výši obvyklé, kdy konkrétní údaje zahrnuté do výpočtu rozepisuje prvostupňové rozhodnutí. Vycházelo se ze směrného čísla spotřeby 35 m³ za rok pro jednu osobu podle vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 48/2024, průměrná cena byla

určena dle ceníku společnosti Pražské vodovody a kanalizace pro rok 2023. Také postup pro zjištění obvyklé ceny u plynu je podán v prvostupňovém rozhodnutí. Navýšení nákladů na spotřebu energií o 10 % se netýká spotřeby vody, která představuje úhradu služeb spojených s užíváním bytu ve smyslu ust. § 34 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. V případě elektřiny byla žalobkyni započtena skutečná úhrada, která je současně maximálním limitem pro započtení. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

6. Žalobkyně v replice trvala na své žalobě a zopakovala, že ji žalovaný v rozporu s pokynem z rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 13 Ad 18/2023-50, neinformoval o průměrné ceně a průměrné spotřebě energií v čase a místě. Nevysvětlil, proč je použit ceník jiného dodavatele elektřiny a jiná sazba a proč je cena elektřiny určena dle prosince 2022. Žalovaný se také nevyjádřil k námitce ohledně příspěvku na živobytí, když nezdůvodnil jeho připočítání k příjmům žalobkyně.

IV. Obsah správního spisu

7. Žalobkyně podala dne 25. 1. 2023 žádost o dávku v hmotné nouzi doplatek na bydlení. V žádosti je jako společně posuzovaná osoba uveden syn žalobkyně. Prvostupňový orgán vyzval žalobkyni a jejího syna k doložení nezbytných podkladů a následně po jejich vyhodnocení vydal rozhodnutí ze dne 31. 3. 2023, č. j.: 12205/2023/AAE, kterým žalobkyni přiznal dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ve výši 3 607 Kč měsíčně od ledna 2023. Proti rozhodnutí prvostupňového orgánu podala žalobkyně odvolání, jež bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j.: MPSV-2023/141113-911.
8. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2024, č. j. 13 Ad 18/2023-50, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného, č. j.: MPSV-2023/141113-911, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Soud shledal pochybení při výpočtu doplatku na bydlení, neboť správní spis obsahuje pouze výpis z aplikačního programu a není zřejmé, z jaké průměrné ceny elektřiny, plynu a vodného a stočného se za určité období vycházelo. Z rozhodnutí neplyne, ani na jaké období je průměrná cena a průměrná spotřeba počítána a v rámci jak velkého regionu. Ve výpisu z aplikačního programu rovněž není uvedeno, pro jaké území byl výpočet proveden, tudíž není možné ověřit, že přepočtení bylo provedeno pro oblast bydliště žalobkyně. Soud také upozornil, že se hodnota vodného a stočného na přelomu let 2022 a 2023 zvyšovala z částky 108,13 Kč na částku 128,18 Kč, čímž by vzorec odůvodněných nákladů měl počítat s částkou 128,18 Kč. Dále soud vytkl vadu v absenci posouzení, zda má žalobkyně nárok na 10% navýšení částek za maximální prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií, X. ve smyslu ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb.
9. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 25. 4. 2024, č. j.: 19406/2024/AAE, byl žalobkyni podle ust. § 33, § 35 a § 44 zákona č. 111/2006 Sb. od ledna 2023 přiznan doplatek na bydlení ve výši 4 153 Kč měsíčně. Podle odůvodnění činí předložené náklady na bydlení v rozhodném období 21 619,82 Kč (nájemné 12 141,82 Kč, záloha na vodné a stočné 760 Kč, úklid domu 556 Kč, osvětlení domu 46 Kč, likvidace domovního odpadu 106 Kč, záloha na elektřinu 1 090 Kč a záloha na plyn 6 920 Kč). Nájemné bylo zohledněno ve výši 12 141,82 Kč, neboť je nižší než obvyklé nájemné v místě pobytu počítané podle nařízení vlády č. 453/2013 Sb. Pro stanovení limitu spotřeby vodného a stočného na osobu a rok lze vycházet z přílohy 12 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 48/2014 Sb., v níž se stanoví směrná čísla spotřeby vody pro jednotlivé druhy nemovitostí, u bytů s tekoucí vodou jde o spotřebu 35 m³ za rok pro jednu osobu. Poněvadž jediným dodavatelem vody na území hlavního města

je společnost Pražské vodovody a kanalizace, a. s., vycházel prvostupňový orgán z ceníku této společnosti pro rok 2023, tj. z ceny 128,18 za m³, čímž náklady na vodné a stočné byly zohledněny ve výši 747,72 Kč. Náklady na elektřinu v místě obvyklé činí 2 422,01 Kč, zatímco odůvodněné náklady na elektřinu doložené žalobkyní dosahují částky 1 090 Kč. Náklady na elektrickou energii byly tudíž zohledněny ve výši skutečných úhrad v částce 1 090 Kč. Náklady na plyn v místě obvyklé jsou ve výši 4 286,21 Kč, přičemž vzhledem k X. prvostupňový orgán částku navýšil o 10 % ve smyslu ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/ 2006 Sb., takže byly zohledněny v částce 4 714,83 Kč. Odůvodněné náklady na bydlení jsou rovný částce 19 402,37 Kč, od čehož se odečítají 10 697 Kč na příspěvku na bydlení a částka, o kterou příjem společně posuzovaných osob ve výši 13 006 Kč zvýšený o příspěvek na živobytí v částce 1 295 Kč převyšuje částku živobytí společně posuzovaných osob 9 748 Kč.

10. Dne 6. 5. 2024 prvostupňový orgán obdržel odvolání žalobkyně proti rozhodnutí doručenému dne 2. 5. 2024. Žalobkyně měla pochybnosti o správnosti výše částky doplatku na bydlení, když nepochopila, na základě jakých podkladů prvostupňový orgán stanovil náklady na bydlení ve výši 21 619,82 Kč, odůvodněné náklady na bydlení v částce 19 402,37 Kč, náklady na elektřinu v místě obvyklé ve výši 2 422,01 Kč, náklady na plyn v místě obvyklé ve výši 4 286,21 Kč a proč u nákladů na vodné a stočné použil koeficient 35 m³ za rok pro jednu osobu.
11. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 31. 7. 2024, kterým odvolání zamítl. V odůvodnění uvedl, že prvostupňový orgán stanovil odůvodněné náklady v souladu s ust. § 34 zákona č. 111/2006 Sb. Podle výpočtového listu platného od 1. 12. 2016 základní nájemné činí 12 141,82 Kč, sazba za m² je rovna 141,02 Kč, a proto není důvodné při stanovení výše dávky aplikovat částku nájemného v místě obvyklého ve výši 240 Kč za m², neboť skutečně hrazené nájemné je nižší. Záloha za elektřinu ve výši 1 090 Kč byla aplikačním programem automatizovaného zpracování údajů započtena v souladu s ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb. ve výši 1 090 Kč. Záloha za plyn ve výši 6 920 Kč byla aplikačním programem automatizovaného zpracování údajů započtena v souladu s ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb. ve výši 4 286,21 Kč s navýšením o 10 % X. na 4 714,83 Kč. Záloha za dodávku vody byla aplikačním programem automatizovaného zpracování údajů započtena do maximální výše 747,72 Kč dle vzorce uvedeného na s. 7 napadeného rozhodnutí. Ostatní náklady (úklid domu, osvětlení domu, odvoz a likvidace domovního odpadu) byly aplikačním programem automatizovaného zpracování údajů započteny ve výši 708 Kč. Celkové odůvodněné náklady na bydlení ve smyslu ust. § 34 zákona č. 111/2006 Sb. činí 19 402,37 Kč, když náklady na vodné a stočné a zálohy na plyn byly zohledněny nikoli v plné výši, nýbrž ve výši v místě obvyklé.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

14. Podle ust. § 10 odst. 6 písm. a) zákona č. 111/2006 Sb. *rozhodným obdobím, za které se zjišťuje plnění ostatních podmínek v případě podání žádosti o opakující se dávku, je aktuální kalendářní měsíc.*
15. Podle ust. § 10 odst. 6 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. *rozhodným obdobím, za které se zjišťuje plnění ostatních podmínek v průběhu poskytování opakující se dávky, je kalendářní měsíc předcházející aktuálnímu kalendářnímu měsíci, s výjimkou zjišťování odůvodněných nákladů na bydlení, kdy je rozhodným obdobím aktuální kalendářní měsíc.*
16. Podle ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb. *do odůvodněných nákladů na bydlení se započítávají úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.*
17. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. V projednávaném případě lze totiž jednoznačně vysledovat úsudek žalovaného, který napadené rozhodnutí zcela přezkoumatelně odůvodnil, když vysvětlil, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešil. Stejně tak je možné hodnotit i odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, jež odpovídá judikатурním požadavkům na přezkoumatelnost správního rozhodnutí. Správní orgány neodkázaly toliko na opatřené podklady, ale důkladným způsobem je vyhodnotily (k tomu srov. právní větu k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j.: 6 Ads 87/2006 – 36, publ. pod č. 1389/2007 Sb. NSS).
18. K námitce žalobkyně o nevyplacení starobního důchodu v říjnu 2022 soud uvádí, že sama žalobkyně v žalobě popřela, že by jí důchod za měsíc říjen nebyl vyplacen, neboť konstatovala, že výplata starobního důchodu za období říjen 2022 proběhla dne 30. 9. 2022. Pro účely dávky je rozhodné, že byl starobní důchod přiznán na období říjen 2022 a vyplacen v období časově blízkém tomuto termínu. Šlo o poslední pracovní den v září 2022, když jinak řádný termín výplaty starobního důchodu připadl na neděli. V započtení starobního důchodu žalobkyně ve výši 18 580 Kč, a nikoli v žalobkyní tvrzené částce 12 387 Kč, soud neshledal pochybení.
19. Částky odůvodněných nákladů na bydlení včetně nákladů na energie se dle § 34 zákona č. 111/2006 Sb. započítávají ve skutečné výši, maximálně však ve výši v místě obvyklé. Správní orgány tak postupovaly zcela v souladu se zákonem, pokud částky za jednotlivé položky započítaly toliko do výše, která je v místě obvyklá.
20. U záloh za elektřinu žalovaný vycházel z řádné faktury společnosti Pražská energetika, a. s., kterou doložila žalobkyně k žádosti a dle které činí měsíční záloha žalobkyně za elektrickou energii 1 090 Kč ode dne 15. 7. 2022 do dne 15. 4. 2023. Sazba elektřiny D25d a jistič 3 x 25 A byly u dodavatele potvrzeny. Jelikož je ve smyslu ust. § 10 odst. 6 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. rozhodným obdobím aktuální kalendářní měsíc, byl náklad žalobkyně na elektrickou energii správně zohledněn v plné výši zálohy, tj. v částce 1 090 Kč. Tvrдила-li žalobkyně, že měsíčně hradila na zálohách za elektřinu pouze 860 Kč, avšak

případné snížení záloh z 1 090 Kč na 860 Kč nijak nedoložila, do nákladů na bydlení byla důvodně započtena původní částka 1 090 Kč.

21. Měsíční záloha za plyn byla započtena ve výši 4 286,21 Kč, která je dle aplikačního programu zpracování údajů výší nákladů v místě obvyklých, jestliže žalobkyně hradila na zálohách 6 920 Kč měsíčně. Vzhledem k X. došlo v souladu s ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb. k navýšení o 10 % na 4 714,83 Kč, když tento výpočet soud pokládá za správný.
22. Záloha na vodné a stočné v případě žalobkyně činí 760 Kč, náklady na vodné a stočné v místě obvyklé však dle výpočtu správních orgánů dosahují 747,72 Kč. Uvedená částka je součinem počtu společně posuzovaných osob, průměrné roční spotřeby dělené 12 a ceny za vodné a stočné, tj. $2 \times (35/12) \times 128,18$ Kč. Prvostupňový orgán do spisu založil tabulku obsahující vývoj ceny vodného a stočného v Praze v jednotlivých letech od roku 1990. V případě období od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2023 činily ceny za m³ 65,42 Kč u vodného a 62,76 Kč u stočného, celkem se jednalo o 128,18 Kč. Tento způsob výpočtu považuje zdejší soud za správný, neboť žalobkyně žije společně se svým synem. Pro stanovení limitu spotřeby vodného a stočného na osobu a rok bylo možné vycházet z přílohy 12 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 48/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, neboť zde jsou podrobně a objektivně stanovena směrná čísla roční spotřeby vody pro jednotlivé druhy nemovitostí. V případě bytů s tekoucí teplou vodou směrná čísla stanovují spotřebu ve výši 35 m³ za rok na jednu osobu.
23. V rozsudku, č. j. 13 Ad 18/2023-50, Městský soud v Praze vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2019, č. j. 7 Ads 39/2018-38, z něhož vyplývá povinnost správního orgánu používajícího aplikační program ke stanovení výsledné částky dávky v hmotné nouzi poskytnout žadateli informace o tom, s jakým srovnávacím vzorkem dat byl zpracován požadavek o dávku. Žadatel o dávku musí mít možnost získat představu o průměrné ceně a průměrné spotřebě energií v určitém čase a místě, rovněž musí disponovat informací, za jaké období je průměrná cena a průměrná spotřeba počítána a v rámci jak velkého regionu. Soud dospěl k závěru, že v prvostupňovém rozhodnutí na s. 3 – 5 byly zmíněné požadavky plně respektovány, neboť se podrobně rozepisují výpočty odůvodněných v místě obvyklých nákladů na vodné a stočné, elektrickou energii a plyn. Žalobkyně jakožto žadatelka o dávku získala srozumitelné informace, jakým způsobem byly stanoveny částky odůvodněných nákladů u předmětných komodit. Soud se proto neztotožňuje se žalobním tvrzením o nerespektování názoru soudu ve věci nákladů na energie.
24. Celkové odůvodněné náklady na bydlení rovněž byly vypočteny správně, jelikož ne všechny hrazené částky bylo možno započítat v plné výši, nýbrž v souladu s ustanovením § 34 zákona č. 111/2006 Sb. maximálně ve výši v místě obvyklé.
25. K žalobní námitce o nenavýšení nákladů na spotřebu energií o 10 % v souvislosti s X. žalovaný správně konstatoval, že ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb. dovoluje takové navýšení jen u elektřiny a plynu. Vodné a stočné jsou úhradami služeb spojených s užíváním bytu podle ust. § 34 písm. b) téhož zákona, na které se 10% navýšení nevztahuje. V ust. § 34 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb. absentuje formulace „v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.“ U elektrické energie byla žalobkyni započtena úhrada v plné výši

1 090 Kč, a tudíž nebyl prostor pro žádné navýšení. Částka příspěvku na bydlení a na živobytí, s nimiž prvostupňový orgán počítal při stanovení výše dávky, byla určena na období měsíce ledna 2023 a není podstatné datum, kdy došlo k jejímu připsání na účet žalobkyně.

26. Soud měl ke zjištění skutkového stavu za zcela dostatečný obsah správního spisu, proto již pro nadbytečnost nepřistoupil k dokazování nad jeho rámec.
27. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. dubna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce